

Z Piekarskich Wież

MIEŚCZNIK PARAFIALNO - SANKTUARYJNY
NUMER 5 (266) - 20 MAJA 2018 ROK XXIII

Jubileuszowy maj...

Miesiąc maj związany jest z Matką Bożą, Jej oddajemy chwałę i cześć, kiedy przyroda budzi się na nowo do życia. W naszej rzeczywistości maj to również Pielgrzymka Mężczyzn i Młodzieńców do Pani Piekarskiej. W tym roku szczególna, ponieważ trwamy w roku jubileuszu 700-lecia poświęcenia pierwszego kościoła - drewnianego, tu na tej ziemi. Nasze dziękczynienie Bogu za dar wiary odbędzie się podczas Pielgrzymki Mężczyzn i Młodzieńców. Ojciec Święty Franciszek na tę okazję wyznaczył legata papieskiego, który w jego imieniu będzie przewodniczył Mszy Świętej na wzgórzu i wygłosi homilię. Jesteśmy wdzięczni Ojcu Świętemu za to wyróżnienie. Okazuje się, że ta łączność z Stolicą Apostolską i następcami św. Piotra ma długoletnią tradycję - polecam art. s.12.

Piekarska Bazylika wydaje się być drugim, zaraz po katedrze, ważnym miejscem dla ks. Arcybiskupa Wiktora, ponieważ tu jest czczona główna patronka naszej archidiecezji. Dlatego z okazji jubileuszu swoje słowo kieruje do nas nasz pasterz, a kończąc, udziela pasterskiego błogosławieństwa - polecam s.3.

Z okazji jubileuszu zostaną wydane Studia Piekarskie - zeszyt 4, są tam udokumentowane ważne wydarzenia dla naszej parafii, sanktuarium. Dzięki zaangażowaniu wielu osób powyższa publikacja jest możliwa - polecam art. s.8.

Od końca marca jest w naszej wspólnotce ks. Wiktor Zajusz, który został do nas posłany przez ks. Arcybiskupa. Polecam wywiad z ks. Wiktorem, który był proboszczem i misjonarzem w Peru s.4. Życzymy światła Ducha Świętego i opieki Matki Bożej Piekarskiej w posłudze duszpasterskiej.

Jubileusze i rocznice są dobrą okazją, aby Panu Bogu dziękować za wszelkie łaski, nie patrząc tylko na to, co było, ale cieszyć się i dziękować za to, co jest. Dziękować za wiarę, która przetrwała tyle wieków, co nie oznacza, że nie mamy jej pogłębiać i czuć, abyśmy tego wielkiego daru nie zmarnowali. Dziękować Bogu trzeba za te blisko dziewięćdziesiąt dzieci, które przystąpiły do I Komunii Świętej - to jest wielki dar wiary rodziców tych dzieci, oby był pomnażany i przekazywany.

Łączmy się wszyscy we wdzięcznym uwielbieniu Boga w hymnie Te Deum.

Ks. Rafał Mucha
Wikariusz Bazyliki Piekarskiej

Redakcja miesięcznika „Z Piekarskich Wież”: ks. Rafał Mucha, Mateusz Mezglewski, Patryk Michalik, Adam Reinsz, Jola Kubik-Migoń.
Współpraca techniczna: Magdalena Lubecka.

Korekta: Marzena Buszka.

Adres: Parafia Imienia NMP i Św. Bartłomieja Ap., Piekary Śląskie, 41-940, ul. Ks. Ficka 7;

Tel.: +48 (32) 287 22 70; Fax: 0-32 768 00 38;

Centrum pielgrzymkowe +48 519 512 902, Kawiarenka +48 519 512 906, Dom pielgrzyma +48 (32) 281 03 20

E-mail: kontakt@bazylikapiekary.pl, www.bazylikapiekary.pl,

Nr konta: PKO O/Piekary Śląskie 05 1020 2368 0000 2502 0022 3131 (cele kultu religijnego)

Redakcja zastrzega sobie prawo dokonywania skrótów, korekty i edycji nadestanych materiałów.

**Słowo Metropolity Katowickiego z okazji
700-lecia poświęcenia pierwszego kościoła w Piekarach Śląskich
1318-2018**

W roku obecnym stając przed cudownym wizerunkiem Matki Bożej Piekarskiej pełni jesteśmy wdzięczności za siedem wieków historii obecności Boga i Matki Najświętszej na piekarskiej ziemi. W 1318 roku w miejscu dzisiejszej bazyliki ówczesny biskup gnieźnieński Janisław dokonał poświęcenia pierwszego kościoła dedykowanego św. Bartłomiejowi Apostołowi. Aktem tym rozpoczęła się historia kościoła, który stał się na przestrzeni wieków szczególnym miejscem kultu Matki Najświętszej. Łaski i cuda tu wypraszane sprawiły, że sława cudownej Pani z Piekar dotarła daleko poza granice Śląska i Polski. Wieki nieustannej modlitwy i widzialne znaki Bożej ingerencji, uczyniły Piekary „Duchową Stolicą Śląska”. Potwierdzali to swymi darami i przywilejami kolejni papieże, a władcy Polski przybywali tu, by prosić o błogosławieństwo.

Wpatrując się w wizerunek Pani Piekarskiej mamy w pamięci wieki historii tego miejsca, wspominając ludzi, którzy budowali je duchowo i materialnie. Rzesze świeckich i duchownych. Trzeba tu wspomnieć wybitnych proboszczów piekarskich, twórców tej przestrzeni *sacrum*, która stała się jednym z najważniejszych symboli Archidiecezji Katowickiej i całego Górnego Śląska: ks. Jana Fickę, budowniczego obecnej bazyliki, wielkiego apostoła trzeźwości oraz braci, księży Nerlichów, którym zawdzięczamy piekarską kalwarię. Spoglądając w przeszłość wdzięczni jesteśmy Bogu za ostatnie dziesięciolecie, które na kartach historii naszej Ojczyzny zapisały to sanktuarium jako źródło niegasnącej wiary i nadziei, także w wymiarze życia społecznego. Głos społeczny płynie z tego miejsca poczynając od Wielkiego Pielgrzyma Piekarskiego – św. Jana Pawła II i kolejnych górnosławskich Pasterzy, występujących w sanktuarium Matki Sprawiedliwości i Miłości Społecznej w obronie najważniejszych ludzkich wartości i głoszących tam naukę społeczną Kościoła.

Matce Najświętszej wyrażamy naszą wdzięczność za Jej duchową obecność i nieustanną opiekę nad całą naszą Archidiecezją!

Świadomi historii tego sanktuarium i odpowiedzialności jaka na nas spoczywa spoglądamy również w przyszłość. W roku 700-lecia obecności Boga i Matki Najświętszej na tym miejscu pragniemy, by dla następnych pokoleń było ono nadal znakiem Bożego wybrania i naszej Jemu wierności. Dlatego, tak jak nasi przodkowie, tak i my wołamy:

„Matko Piekarska, Opiekunko sławna, Oregdowniczko wszelkich łask.

Co nam cudami słyniesz z dawien dawna, przyodziewając kraj nasz w blask.

Ciebie dziecięcym sercem błagamy: Weź w swą opiekę zbożny nasz lud.

Lepszej od ciebie matki nie mamy, co by w błękity wiodła nas cnót.”

Wszystkim Pielgrzymom przybywającym w roku jubileuszu przed cudowny wizerunek Matki Bożej Piekarskiej, z serca błogosławie

† Wiktor Skworc
ARCYBISKUP METROPOLITA
KATOWICKI

Katowice, 11.05.2018 r.

Bądźmy wszyscy świadkami miłości, dobra, pokoju!

Rozmowa z Księdzem Wiktorem Zajuszem, nowym duszpasterzem piekarskiego sanktuarium.

ZPW: Szanowny Księżu, proszę nam o sobie opowiedzieć.

Ksiądz Wiktor Zajusz: Pochodzę z niedalekiej Strzybnicy, która jest dzielnicą Tarnowskich Gór. W grudniu skończę 64 lata. Święcenia kapłańskie otrzymałem 16 kwietnia 1981 r. w katowickiej katedrze z rąk ks. biskupa Herberta Bednorza. Po święceniach byłem wikarym w parafiach w Świętochłowicach, w Bielsku Białej, w Jastrzębiu Zdroju i w Rudzie Śląskiej-Halembie i Bytomiu. W 1998 roku zostałem proboszczem w parafii św. Józefa w Mysłowicach, gdzie pracowałem aż do 2017 roku. Później wyjechałem na misje do Peru.

ZPW: Jest już Ksiądz w Piekarach jakiś czas. Jak wyglądają Księdza obowiązki w tej parafii?

Ksiądz Wiktor Zajusz: W Piekarach jestem spowiednikiem. Oczywiście spełniam również wszystkie posługi, tak jak każdy kapłan na parafii. Założyłem też w parafii kółko misyjne, bo chcę poświęcić się sprawom misji. Korzystając z okazji, chcę zaprosić na spotkania tej grupy. Odbývają się one co dwa tygodnie, w środę po mszy wieczornej w centrum pielgrzymkowym. Chcemy tam poznawać pracę na misjach i modlić się w intencji misji i misjonarzy. Cieszę się, że mogę tu w Piekarach być i służyć Panu Bogu i ludziom.

ZPW: Pracował Ksiądz już w kilku parafiach. Od 1998 roku był Ksiądz proboszczem. Zastanawiam się, skąd pomysł by zostać misjonarzem?

Ksiądz Wiktor Zajusz: Cóż, to długa historia. Myślę, że można by napisać osobny artykuł na ten temat! W każdym razie, jest to związane z polskimi błogosławionymi ojcami franciszkanami konwentualnymi, o. Michałem Tomaszkiem i o. Zbigniewem Strzałkowskim, którzy pracowali i zginęli, oddając swoje życie za wiarę właśnie w dalekim Peru. 5 grudnia 2015 roku, gdy odbywała się ich beatyfikacja, oglądałem transmisję tej mszy w polskiej telewizji i właściwie wtedy oni, tych dwóch misjonarzy, „zawładnęli” moim życiem. Weszli do mojego serca i są w nim nadal. Nawiązałem kontakt z ojcami franciszkanami z Krakowa, skąd wywodzili się błogosławieni, nawiązałem kontakt z ich rodzinami, później do parafii w Mysłowicach sprowadziłem z Rzymu ich relikwie. Zainspirowany ich postaciami pojechałem na misje do Peru, aby być tam, gdzie oni byli. Dziękuję Panu Bogu i błogosławionym męczennikom, że chociaż krótko, mogłem być na misjach w Peru.

ZPW: Podczas swojego pierwszego niedzielnego kazania, opowiadał Ksiądz już o tych dwóch męczennikach...

Ksiądz Wiktor Zajusz: Tak. O. Michał Tomaszek urodzony w Łękawicy k. Żywca i o. Zbigniew Strzałkowski urodzony w Zawadzie k. Tarnowa, to dwaj polscy franciszkanie konwentualni z Krakowa. Byli na misjach bardzo krótko. Pracowali w parafii w Pariacoto w Andach Peruwiańskich. W tym czasie w Peru działała terrorystyczna organizacja komunistyczna pod nazwą Sendero Luminoso, co oznacza Świetlisty Szlak. Organizacja ta chciała obalić legalną władzę w kraju i dążyła do rewolucji. Głównym ich wrogiem stał się Kościół katolicki, który głosił Miłość i Pokój, i który przeciwstawiał się fali zamachów i zabójstw. Kościół opiekował się biednymi i pomagał im, czego nie mogli znieść senderyści. Tak nazywano członków tej organizacji. 9 sierpnia 1991 roku grupa terrorystów wkroczyła do klasztoru ojców franciszkanów w Pariacoto. Obydwaj ojcowie zostali związani i wywiezieni poza teren wioski. Tam w miejscu zwanym Puebli Viecho strzałami w tył głowy Ci zbrodniarze zamordowali obydwu ojców oraz wójta Pariacoto. Po ich męczeńskiej śmierci ludzie właściwie od razu czcili ich jako błogosławionych męczenników. Zostali pochowani w miejscowym kościele w Pariacoto. Przed ich beatyfikacją, która miała miejsce 5 grudnia 2015 r., do kościoła dobudowano kaplicę męczenników i tam przeniesiono ich trumny. Tam też spoczywają do dzisiaj, wśród swoich parafian...

ZPW: Od sierpnia 2017 do lutego 2018 przebywał Ksiądz na misjach w Peru. Proszę opowiedzieć trochę o tym kraju.

Ksiądz Wiktor Zajusz: Peru to zupełnie inny świat. W tym świecie inne są wartości, inni są ludzie i inny jest nawet Kościół, choć to oczywiście ten sam Kościół katolicki. Peru to z jednej strony wielkie bogactwo małej grupy ludzi, z drugiej skrajne ubóstwo. W Limie, mieście, które jest stolicą kraju, widać piękne wille bogaczy, a za chwilę, dosłownie ulicę dalej, widać dzieci i ich matki, które grzebią w śmieciach, szukając czegoś do zjedzenia. Wszechobecna korupcja, działalność wszelkiego rodzaju mafii, które trudnią się narkotykami, handlem kobietami oraz dziećmi, przestępczość, wszystko to jest w Peru codziennością. Tak wygląda właściwie większa część Ameryki Południowej. Mnie zawsze było żal tych dzieci i kobiet, no ale jak można im

pomóc? Sam nie wiem do dziś. Kiedy do Peru przyjeżdżają turyści z Europy, pokazuje im się tylko wspaniałe widoki. Przyroda w tym kraju jest rzeczywiście zachwycająca. Turyści wyjeżdżają zachwyceni, bo mieszkają w pięknych hotelach i nikt nie pokazuje im biedy.

ZPW: Jak wyglądała codzienność misyjna w Peru?

Ksiądz Wiktor Zajusz: W Peru byłem pół roku, na 3 parafiach prowadzonych przez ojców franciszkanów konwentualnych w Limie, Chimbote i Paracoto, a więc w miejscu, gdzie pracowali i zginęli błogosławieni męczennicy. Religijność Peruwiańczyków jest specyficzna. Podam też jeden przykład, chociaż mam ich wiele. Dla nich ważna jest tak zwana fiesta, czyli coś w rodzaju naszego odpustu, wszyscy w niej biorą udział, są bardzo zaangażowani, są w stanie przez cały dzień chodzić po parafii z figurą swojego patrona czy patronki, aby prosić ich o opiekę. Msza święta niedzielna trwa prawie dwie godziny i nikomu się nie spieszy. Wszyscy pięknie śpiewają w czasie Mszy, otaczają wielkim kultem swoich patronów, a więc można by powiedzieć, że są bardzo religijni. Ale kiedy byłem w czasie świąt Bożego Narodzenia na parafii w Chimbote, która liczy około 10 tys. wiernych, to na jedynej mszy było około 120 ludzi.

ZPW: Wielu parafianom, w tym i mnie, kojarzy się Ksiądz z niezwykle ciekawą stulą, którą ksiądz ubiera na przykład do komunikowania. Proszę o niej opowiedzieć.

Ksiądz Wiktor Zajusz: Tę stulę przywiozłem z Peru. Kupiłem ją tam na pamiątkę. Jest ona wykonana z wełny lamy - to

takie zwierzątko, które żyje w górach Peru. Moja stula jest rzeczywiście bardzo kolorowa. W Peru wszyscy kapłani noszą takie właśnie „fajne” stule.

ZPW: Często mówi się dziś o tym, że każdy z nas ma w życiu misję, by „głosić Chrystusa”. Współcześnie to jednak nie zawsze jest łatwe. Ksiądz czynił to wiele lat w Polsce, ale także i w Peru. Jak na co dzień to robić?

Ksiądz Wiktor Zajusz: Myślę, że na to pytanie nie ma jednej odpowiedzi. Każdy z nas, kto uważa się za chrześcijanina, katolika, powinien swoim życiem dawać świadectwo o Chrystusie. Oczywiście każdy na swój sposób. Inaczej czynię to ja jako kapłan, inaczej każdy z Was. Myślę, że dzisiaj to świadectwo wiary jest bardzo potrzebne. W świecie, w Europie, która nie chce słyszeć o Bogu i najchętniej wyrzuciłaby Go z życia, trzeba dawać świadectwo wiary. Tu mi się przypominają słowa świętego Jana Pawła II, który powiedział w czasie pierwszej pielgrzymki do naszej Ojczyzny. Mówił: „nie lękajcie się dawać świadectwa swojej wiary; dawajcie świadectwo o Chrystusie bo tak trzeba i warto je dawać”. Bądźmy wszyscy świadkami miłości, dobra, pokoju, a nasze codzienne życie będzie prostsze i radośniejsze.

ZPW: Dziękuję za rozmowę.

Ksiądz Wiktor Zajusz: Ja również dziękuję. Bardzo się cieszę, że mogłem podzielić się z czytelnikami tym, co mnie tak bardzo cieszy i co ciągle jest obecne w moim życiu.

Burzliwe dzieje piekarskiej ikony w czasach jezuickich

*„Któraś w stolicy czeskiej przyodziała Obraz twój sławny w nowy blask,
Kiedy jej ludność z dżumy wyzdrowiała cudem zjednanych przezeń łask.”*
fragm. Pieśni „Matko Piekarska”

700 lat - jakże niewyobrażalny wydaje się ten czas, na przestrzeni którego na piekarskim wzgórzu króluje Matka Boża. I tak jak burzliwe były dzieje historyczne tej ziemi, tak burzliwe dzieje były udziałem kultu. Szczególnie nasiliły się w roku 1677, kiedy to piekarska parafia miała przejść pod zarząd zakonu jezuitów. Uwarunkowania polityczne, narastające przeszkody prawne, wątpliwości związane z cudownością obrazu - wszystko to powodowało, że nie można było uzyskać dekretu o inkorporacji kościoła piekarskiego i plebanii do kolegium jezuickiego w Opolu. Nie zważając na wszystkie piętrzące się trudności, jezuita - o. Wacław Szwertfer pojechał w tej sprawie do Wiednia, do cesarza Leopolda I. Cesarz spowodował, że biskup krakowski Andrzej Trzebicki powołał komisję do „zbadania sprawy Piekar”. Jak czytamy w „Kronice dziejów” ks. Janusza Wycisło: „Komisja biskupa krakowskiego potraktowała sprawę Piekar negatywnie i stronniczo”. Sytuacja ta doprowadziła do jeszcze bardziej skomplikowanej sytuacji, a przybycie w dniu 28 stycznia 1678 roku do Piekar kolejnej komisji doprowadziło do rewolty kmieci piekarskich. Komisja z wyroku sądu biskupiego miała usunąć obraz Matki Bożej z ołtarza głównego, co spowodowało ogromny niepokój mieszkańców. Ponadto stwierdzenie, że obraz Matki Bożej „pojedzie do Polski”, wywołało wzburzenie i spowodowało, że nie zważając na prośby ks. Roczkowskiego zgromadzeni uwięzili członków komisji w kościele i zabarykadowali drzwi.

Bunt w obronie kultu religijnego zażegnał ks. Władysław Szwertfer, który poprosił wypuszczonych z kościoła członków komisji o pokazanie dokumentu uprawniającego ich do tego typu działania. Takiego dokumentu jednak nie było, ponieważ od 23 października 1677 roku kościół wraz z obrazem znajdował się w gestii jezuitów. Tak więc komisja nie miała prawa ani opieczętować, ani zaplombować obrazu w zakrystii. Sytuacja ta wzmogła ruch pątniczy i modlitewny, miała jednak też negatywne konsekwencje, którymi były: „areszt domowy ks. Jakuba Roczkowskiego, unieważnienie jego rezygnacji z parafii w Piekarach, potem skazanie proboszcza na miesięczny areszt w biskupim więzieniu w Lipowcu”.

25 marca 1679 roku, po wielu nieudanych próbach,

parafię w Piekarach objęli jezuici z kolegium w Opolu (tzn. objęli oficjalnie, ponieważ od kilku miesięcy zarządzali parafią nieformalnie). Dwa dokumenty - upoważniający do dokonania ceremonii i akt darowizny cesarskiej - ks. Szwertfer złożył przed otwartą w tym dniu szafą (w zakrystii) z „aresztowanym” obrazem Matki Bożej. Wszystkim uczestnikom uroczystości religijnych w Piekarach papież Klemens IX przyznał odpust zupełny.

Duchowni posługujący w Piekarach w tym czasie to: superior - ks. Wacław Szwertfer, dwaj wikariusze - ks. Jerzy Pospeliusz i ks. diecezjalny Jan Jantos. Jezuici podejmowali szereg prób umieszczenia obrazu Matki Bożej w głównym ołtarzu, jednak spetzły one na niczym i ikona pozostawała ciągle w „areszcie” w zakrystii, a tłum wiernych modlił się w tym ciemnym i ciasnym pomieszczeniu, bo, jak tłumaczyli tę postawę jezuici: zgodnie z życzeniem Jezusa, należy odwiedzać uwięzionych. Pielgrzymów przybywało coraz więcej, dlatego też superior wybudował nową, większą zakrystię.

Po wielu zabiegach superior uzyskał zgodę krakowskiego ks. bpa Mikołaja Oborskiego na zawieszenie obrazu Matki Bożej Przedziwnej na bocznej ścianie kościoła (jako obraz „zwykły”, a nie „cudowny”). Przed każdą Mszą świętą „szafę z obrazem otwierano, a po jej zakończeniu zamykano”. 20 kwietnia 1679 roku obraz Matki Bożej został przeniesiony do ołtarza głównego. Nie był to jednak koniec kłopotów, ponieważ już 15 maja tegoż roku audytor sądu biskupiego, krakowski prałat A. Grabinowski zażądał od jezuitów, aby ponownie zamknęli obraz w zakrystii, a premonstratensi z Bytomia zażądali od biskupa wrocławskiego kardynała Fryderyka Landgrafa Hessen - Darmstada usunięcia obrazu Matki Bożej z Piekar. Hierarcha nakazał obraz spalić i tylko dlatego nie doszło do tego, ponieważ jezuici unikali mówienia o cudowności obrazu. Skrupulatnie jednak w prowadzonym diariuszu zakonnym odnotowywali cudowne wydarzenia zgłaszane przez wiernych. Działali intensywnie. 7 października 1679 roku ukończono budowę wieży kościelnej, która przetrwała do zburzenia przez gwałtowną burzę 1 lipca 1774 roku.

18 lutego 1680 roku - to data, która otworzyła nowy rozdział w rozwoju kultu maryjnego w Piekarach. W tym dniu

cesarz niemiecki Leopold I oraz arcybiskup Pragi Jan Fryderyk von Waldstein zwrócili się z prośbą do jezuitów, aby przywieźli obraz Matki Bożej z Piekar do Pragi, w której wybuchła groźna epidemia, „gdzie ludzie padali w cierpieniach, a strach odbierał rozum. Nad konającym miastem powiewał sztandar śmierci”. 19 lutego 1680 roku piekarski obraz dotarł do Pragi i został umieszczony najpierw w domowej kaplicy jezuitów w kolegium świętego Klemensa, a następnie przeniesiony do kościoła jezuickiego p.w. Świętego Zbawiciela, do specjalnie zbudowanego ołtarza otoczonego kratami.

Tysiące wiernych przez całą dobę modliły się o swoje ocalenie. 11 marca o godzinie 20 przed oblicze matki Bożej z Piekar przybył cesarz Leopold I ze swoją rodziną i wspólnie z prostym ludem odmawiał modlitwę różańcową. Poprosił kolegium jezuickie, aby pozwolono przewieźć obraz do jego nadwornej kaplicy w zamku cesarskim, w dzielnicy Nowe Miasto, aby z całym dworem mógł złożyć hołd Matce Bożej (po przewiezieniu obrazu i w tej części stołecznego grodu zaraza ustała). 15 marca najwyższe władze kościelne w łączności z cesarzem zorganizowały procesję ekspiacyjną.

Kiedy zaraza przestała zagrażać miastu, jego wdzięczni mieszkańcy ofiarowali Matce Bożej niezliczone wota. Najważniejszy dar złożył sam arcybiskup Pragi Jan Fryderyk von Waldstein, który ofiarował obrazowi z Piekar honorowy tytuł „cudowny i łaskami słynący”. Jego decyzja miała wymiar historyczny: pierwszy raz oficjalnie i w sposób publiczny, wysoki dostojnik Kościoła obdarzył ikonę z Piekar tytułem imago „imago miraculosa et sancta”!

Przewożący obraz o. Schwertfer zatrzymał się jeszcze w drodze powrotnej w miejscowości Hradec Kralowe, gdzie ludzie również bardzo cierpieli na skutek zarazy. W rok później radcy miasta ofiarowali Piekarom jako dowód wdzięczności obraz wotywny, opatrzony dwoma napisami: „Hradec Kralowe Królowej Niebios za uratowanie życia i udzielenie zdrowia. Miasto podczas morowego powietrza w roku poprzednim cudownie ocalonem zostało. Dlatego na kolanach przychodzi z wdzięczną miłością” (obraz ten możemy zobaczyć w Muzeum Sanktuarijnym).

Wydarzenia zaistniałe w Czechach jeszcze bardziej ożywiły zaangażowanie religijne i pielgrzymowanie do Piekar. W październiku 1682 roku do Piekar dotarła wieść o rozruchach, które zaczęły się na Węgrzech i swoim zasięgiem zaczęły obejmować tereny Bielska, dlatego też, z obawy przed wtargnięciem rebeliantów do Piekar, jezuiti w tajemnicy wywieźli obraz do Nysy, gdzie był dwa miesiące, po czym przywieźli go z powrotem (8 grudnia). Nie na długo jednak, ponieważ już w połowie maja następnego roku zaczęły się rozprzestrzeniać przerażające wieści o wojnie z innowierczymi Turkami. Raz jeszcze - 25 lipca 1683 roku - jezuiti w tajemnicy wywieźli obraz do Nysy, a później do Opola. W tym czasie trwały już pertraktacje w sprawach ewentualnej wizyty i goszczenia w Piekarach najwyższych

władz polskich, w tym króla.

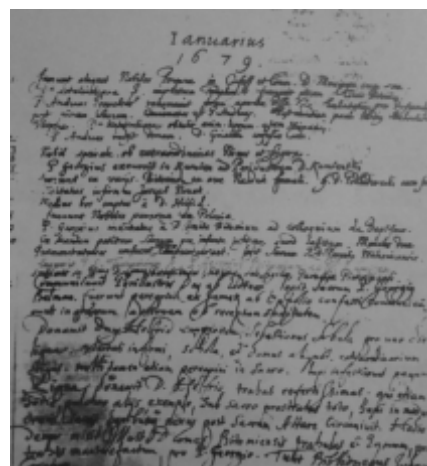
20 sierpnia 1683 roku król Jan III Sobieski przybył prosić Matkę Boską Piekarską o zwycięstwo nad Turkami. W połowie lipca 1683 roku 140-tysięczna armia turecka, dowodzona przez Kara Mustafę, zagroziła stolicy cesarstwa - Wiedniowi. Wówczas austriacki cesarz Leopold I Habsburg wezwał na pomoc króla polskiego. Król i jego armia przybyli na śląską ziemię. Król słysząc o Cudownym Wizerunku i Matce Bożej Piekarskiej pragnął zawierzyć siebie, wojsko i losy wyprawy. Dostojny gość przyszedł od strony Bytomia wraz z wojskiem, w towarzystwie królowej Marysienki, królewiczów Jakuba, Konstantego i Aleksandra oraz magnatów. Król zatrzymał się w miejscu, w którym na pamiątkę wzniesiono później niewielką kapliczkę, obecnie już nie istniejącą (znajdowała się ona przy zajeździe Spyry). Piekarski proboszcz powitał go piękną polszczyzną. Udało się też gwarkom dostać przed oblicze króla. W ich imieniu przemówił Antoni Gracka. Gwarkowie podarowali królowi pyrlík i młot wykonane ze srebra. Następnie król z całym orszakiem udał się do kościoła aby uczestniczyć we Mszy św. i przed Obliczem Matki Boskiej Piekarskiej prosić o zwycięstwo nad Turkami. Po Mszy świętej król wręczył piekarskiemu proboszczowi dwa dary: złoty kielich i patenę. Każdy żołnierz dostał obrazek z MB Piekarską.

Do decydującej i zwycięskiej bitwy wiedeńskiej doszło 12 września 1683 roku. Dla uczczenia tego zwycięstwa papież Innocenty XI ustanowił dzień 12 września świętem Imienia Maryi. W tym dniu w archidiecezji katowickiej obchodzona jest także Uroczystość Matki Bożej Piekarskiej. Spektakularne zwycięstwo chrześcijańskiej armii pod Wiedniem, która liczebnie nie mogła konkurować z przeciwnikiem, stało się tak słynne, że wspomina o nim tekst hymnu ku czci Piekarskiej Pani autorstwa ks. Jana Bujary:

„Któraś chrześcijaństwo całe ocaliła, jako wojsk czujna straż,

Kiedyś pod Wiedniem Turków rozgromiła biorąc pod płaszczy Twój hufiec nasz”.

Na podstawie: Ks. J. Wyciśło „Kronika dziejów sanktuarium maryjnego i Piekar na Śląsku do 1945 roku”.

„Jubileusz okazją do większej wdzięczności.”

*„Czego chcesz od nas, Panie, za Twe hojne dary?
Czego za dobrodziejstwa, którym nie masz miary?
Kościół Cię nie ogarnie, wszędy pełno Ciebie:
I w otchłaniach, i w morzu, na ziemi, na niebie”.*

Jan Kochanowski

Jubileusz siedmuset lat, które upłynęły od poświęcenia na piekarskiej ziemi pierwszego drewnianego kościoła dedykowanego św. Bartłomiejowi Apostołowi, to okazja do przypomnienia znaczenia tego miejsca zarówno w historii Śląska, jak i całej naszej Ojczyzny, a nawet Europy. By nakreślić zasięg oddziaływania Piekarskiego Sanktuarium wystarczy wspomnieć zwycięstwo króla Jana III Sobieskiego pod Wiedniem, czy też rodzące się na Kalwaryjskim Wzgórzu nauczanie społeczne kard. Karola Wojtyły, późniejszego papieża Jana Pawła II, którego głos dodawał siły do walki o wolność sumienia w trudnych czasach komunizmu.

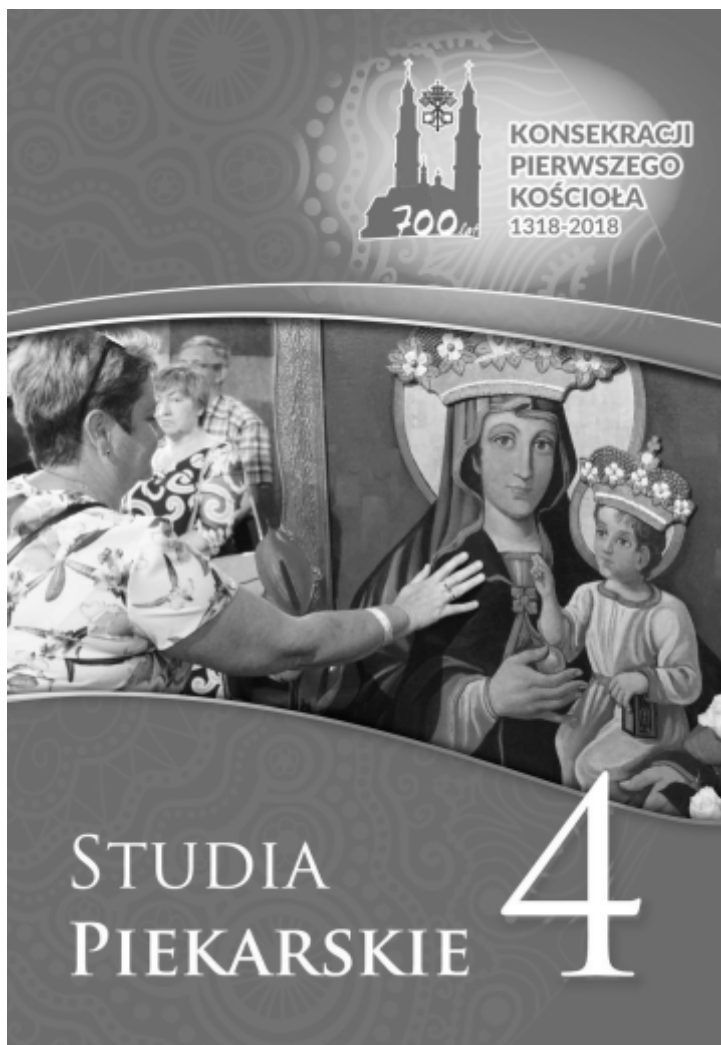
Świadomi historycznego znaczenia Sanktuarium Piekarskiego, tak ważnego dla naszych przodków, którzy szukali w nim otuchy i nadziei na nadejście lepszych czasów, zdajemy sobie jednocześnie sprawę ze spoczywającej na nas odpowiedzialności za zachowanie historycznego, materialnego ale i duchowego dziedzictwa tego miejsca nie przypadkowo nazywanego „Duchową Stolicą Śląska”. Ostatnie dziesięciolecia wytężonej pracy duszpasterskiej zaowocowały wieloma inicjatywami, które sprawiają, iż nie tylko odległe dzieje sprzed wieków, ale również znacznie bliższe, współczesne wydarzenia z historii Sanktuarium stanowią inspirujący i bogaty materiał badawczy. Wspominając dzieła realizowane w Piekarach na przestrzeni siedmiu wieków istnienia w tym miejscu ośrodka kultu Bożego oraz przywołując sylwetki ludzi, którzy je tworzyli, uświadamiamy sobie, iż przed nami pozostaje zadanie napisania nowego rozdziału, czerpiącego z dziedzictwa przodków, a jednocześnie opartego na gotowości do odczytywania i realizowania pojawiających się obecnie znaków czasu.

Przy obchodzie jubileuszu 700-lecia odczuwamy nad wyraz mocno, że czas płynie niczym rwąca rzeka i unosi ze sobą zdarzenia, jakimi dzisiaj żyjemy. By ocalić je od zapomnienia zapadła decyzja o kontynuacji serii wydawniczej zatytułowanej „Studia Piekarskie”. W związku z tym faktem już niebawem do rąk piekarzan i pielgrzymów trafi czwarty tom wspomnianej serii. Bez wątpienia zainteresuje on tych wszystkich, którym bliskie są losy Piekarskiego Sanktuarium i którzy pragną lepiej poznać jego wpływ na przestrzeń, jaką na co dzień kształtujemy. Celem

publikacji jest przypomnienie wybranych wydarzeń historycznych przy jednoczesnym odczytaniu ich doniosłości w perspektywie wyzwań teraźniejszych oraz przyszłych. Intencją autorów 11 artykułów, jakie złożyły się na to jubileuszowe wydanie było ukazanie aktualności i żywotności impulsów wychodzących od lat z „domu Śląskiej Gospodyni” oraz udokumentowanie najważniejszych przedsięwzięć, jakie podjęto pod ich wpływem. Dla autorów ważne stało się poszukiwanie odpowiedzi na pytanie, czy dorobek historyczny Piekarskiego Sanktuarium to już tylko pięknie wyrzeźbiony pomnik wdzięczności minionych pokoleń, czy może wręcz przeciwnie - nieoszlifowany jeszcze drogocenny klejnot z korony Królowej Śląska, który ostatecznie ukształtują dopiero kolejne pokolenia?

W gronie autorów czwartego tomu „Studiów Piekarskich” znaleźli się pracownicy naukowcy, doktoranci, a także duchowni i świeccy ściśle związani z Piekarskim Sanktuarium poprzez różnorodne funkcje, jakie w nim wypełniają. Publikacja została pomyślana w taki sposób, by zaprezentować wybrane ślady historii poczynając od powstania piekarskiej parafii w 1303 roku poprzez obchodzone w tym roku wydarzenie 700-lecia konsekracji pierwszego kościoła, aż do współczesności, której wymownym znakiem jest wskrzeszone po latach „Chwalebne Misterium Męki Pańskiej” oraz budujący się Dom Rekolekcyjno-Pielgrzymkowy „Nazaret”. Zebrane w publikacji artykuły tworzą obraz sanktuarium jako miejsca fascynującej kontynuacji wydarzeń i osób, które nieustannie ożywiają „dom Piekarskiej Pani”. Czwarty tom Studiów Piekarskich rozpoczyna słowo Ojca Świętego Franciszka skierowane specjalnie do uczestników pielgrzymki mężczyzn. Jest to list przekazany na ręce Legata Papieskiego kard. Zenona Grocholewskiego, wybranego przez papieża do przewodniczenia uroczystościom jubileuszowym w niedzielę 27 maja 2018 roku. Na pierwszych stronach publikacji znajdziemy również okolicznościowe słowo Metropolity Katowickiego ks. abpa Wiktora Skworca.

Artykułem przybliżającym pierwsze wieki historii piekarskiej parafii, opartym o „Kronikę Dziejów Parafii” opracowaną przez ks. Jana Wycisło jest tekst autorstwa

Krystyny Wrodarczyk, pedagoga i wieloletniego przewodnika sanktuarijnego. Biograficzną część tego wydania tworzy tekst na temat piekarskich proboszczów autorstwa Jolanty Kubik - Migoń, piekarzanki, autorki licznych tekstów popularno-naukowych. Piekarskie Sanktuarium oprócz dominującego wymiaru maryjnego charakteryzuje również element pasyjny, który odegrał szczególną rolę na przełomie wieku XIX i XX, za przyczyną nowo wybudowanej kalwarii. Temat wydawanych w tym czasie „Kalwaryjek”, czyli książeczek do odprawiania nabożeństw Męki Pańskiej podejmuje artykuł dr inż. Jolanty Szulc, pracownika naukowego Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. Rok 2015 to 90. rocznica koronacji cudownego obrazu, a jednocześnie symboliczny powrót przed oblicze Matki Bożej koron skradzionych w 1984 roku. Historią, która ku radości wielu znalazła po latach swój finał zajmuje się dr Kornelia Banaś z katowickiego oddziału IPN. Tekst ks. dr Grzegorza Śmiecińskiego, obecnego sekretarza Metropolity Katowickiego, ukazuje z kolei aktualność przestania zawartego w życiorysach świętych, których sylwetki zdobią polichromię, witraże, czy też rzeźby umieszczone we wnętrzu bazyliki. Więż jaka od wieków łączy Piekarskie Sanktuarium ze Stolicą Apostolską stała się inspiracją dla podjęcia tego wątku przez ks. Piotra Kontnego - doktoranta

Uniwersytetu Santa Croce w Rzymie. Najstarsze i najbardziej wartościowe oraz współczesne wota dziękczynne składane w darze Matce Bożej przedstawia kustosz sanktuarium - ks. Władysław Nieszporek. Jednym z najważniejszych wydarzeń zapisanych w najnowszych dziejach sanktuarium oraz dla całej społeczności Piekarskiej było ogłoszenie Matki Bożej Piekarskiej - Matki Sprawiedliwości i Miłości Społecznej - Patronką Miasta. Przeczytamy o tym w tekście Joanny Grajewskiej - Wróbel. Niemniej istotnym, cyklicznym wydarzeniem, w którym uczestniczą tysiące wiernych z całej archidiecezji jest „Chwalebne Misterium Meki Pańskiej” na Piekarskiej Kalwarii. O Misterium, jako dawnej tradycji obecnej w Piekarach i jej powrocie po niemal 100 latach przerwy pisze Mateusz Mezglewski - Superior Piekarskiego Bractwa Kalwaryjskiego. Siedem wieków historii Sanktuarium, to również okazja do spojrzenia w przyszłość. Obecnie jednym z najważniejszych realizowanych tutaj przedsięwzięć jest budowa Domu Rekolekcyjno-pielgrzymkowego „Nazaret”. O historii dotychczas funkcjonującego domu i koncepcji wykorzystania nowego obiektu przeczytamy w artykule wikariusza piekarskiej bazyliki ks. Adama Zgodzaja. Cykl artykułów tego wydania Studiów Piekarskich zakończy tekst historyka, dr. Adama Fryca, który przypomina zmarłego w 2017 roku, ks. prof. dr hab. Jana Góreckiego - piekarzanina, historyka, w którego dorobku naukowym sporą część zajmuje pastoralny wymiar funkcjonowania Piekarskiego Sanktuarium, a w szczególności ruch pielgrzymkowy.

Człowiek potrzebuje ciągłego kontaktu z historią, która jak mawiali starożytni „jest nauczycielką życia”. Dzięki niej łatwiej przychodzi mu znaleźć w niej miejsce dla siebie w ciągle zmieniającym się świecie. Mamy nadzieję, że niniejsza publikacja będzie kolejną okazją do poznania miejsca, o którym Sługa Boży kard. August Hlond pisał: „Ludu Śląski, ktokolwiek dochodzi przyczyn twej głębokiej wiary, musi pójść do Piekar. Bez nich nie można ani twej duszy zrozumieć, ani twego życia religijnego ogarnąć. Tylko ten je zupełnie pojmie, kto cię widział przed Cudownym Obrazem i przejrzał związek między nim, a tobą”.

Maryjo Królująca w Piekarach bądź pozdrowiona. Cześć oddajemy Ci Matko Chrystusowa, Pani i Patronko nasza. Od wieków upodobałaś sobie to miejsce jako siedzibę swojej chwały i źródło łask na śląskiej ziemi. Stajemy przed Twoim łaskawym Obliczem, by Ci dziękować za Twoją opiekę i łaski nam wyproszone, by prosić Cię o orędownictwo u Twego Syna - Matko Sprawiedliwości i Miłości Społecznej - Opiekunko i Orędowniczko wszelkich łask. Amen.

Historia więzi Sanktuarium w Piekarach Śląskich ze Stolicą Apostolską w Rzymie.

„Dziś ja - biskup Rzymu, a równocześnie syn polskiego narodu - pragnę włączyć się w modlitwę współczesnego Śląska, który w wizerunek Pani Piekarskiej wpatruje się jako w obraz Matki Sprawiedliwości i Miłości społecznej”.

Jan Paweł II, Katowice – 1983r.

O łączności pomiędzy Stolicą Apostolską, a Piekarskim Sanktuarium można już z pewnością napisać porządną pracę naukową. Pierwsze udokumentowane bezpośrednie spotkanie Ojca Świętego i przedstawicieli piekarskiej parafii związane jest z pielgrzymką, jaka odbyła się w 1900 roku, z okazji roku jubileuszowego. Wówczas sześciuosobowa delegacja parafian udała się wraz z ówczesnym proboszczem ks. Karolem Nerlichem do Rzymu, gdzie 10 marca zostali przyjęci na audiencji przez samego papieża Leona XIII. Jak odnotowuje historia, papieżowi przekazano obraz panoramy piekarskiej kalwarii i dwumetrowy obraz Matki Bożej Piekarskiej. Pamiątką tej pielgrzymki jest również cegła z Drzwi Świętych z roku jubileuszowego 1825, która wmurowana jest obecnie w filar bazyliki naprzeciwko obrazu Jezusa Miłosiernego.

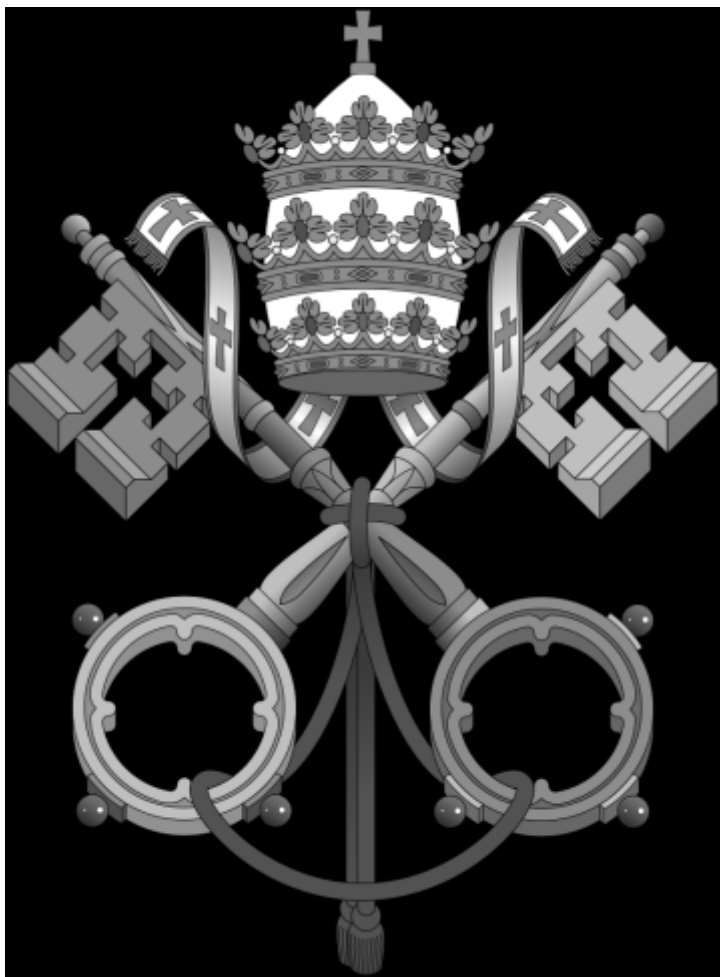
Kolejny dowód bliskości pomiędzy Rzymem i Piekarami pochodzi z roku 1925, kiedy to 15 sierpnia nuncjusz apostolski w Polsce, bp Wawrzyniec Lauri nałożył na skronie Jezusa i Maryi korony papieskie, ufundowane przez Piusa XI. W piekarskim archiwum znajduje się tłumaczenie zgody wyrażonej przez Archiprezbitera kard. Raffaele Merry De Vall oraz prefekta kapituły św. Piotra w Watykanie, na koronację wizerunku Matki Bożej w Piekarach, której fragment brzmi: „rozpoznawszy całą sprawę, która dotyczy uroczystej koronacji, jednomyślnie rozeznaliśmy i nakazujemy, że Najświętszy Obraz Czcigodnej, Dostojnej Maryi, Panny naszej należy w uroczystym obrzędzie ozdobić złotą koroną”. Ponadto 19 listopada 2015 roku Kustosz Sanktuarium otrzymał list od Archiprezbitera Bazyliki św. Piotra Angelo Comastriego potwierdzający, że Archiwum Kapituły św. Piotra przechowuje dokument „lettera testimoniiale” z 6 stycznia 1925 potwierdzający dokonanie koronacji.

Data, która podniosła znaczenie piekarskiego sanktuarium jest 1 grudnia 1962, kiedy to decyzją papieża Jana XXIII kościół piekarski zostaje podniesiony do godności bazyliki mniejszej. Nie można przy tej okazji nie wspomnieć przesłania papieża Jana XXIII skierowanego 26 maja 1963

roku do pielgrzymów na wzgórzu kalwaryjskim, będącego jednocześnie jego ostatnią publiczną wypowiedzią. Papież odnosi się w nim do słów encykliki „Mater et Magistra” i podkreśla rolę sprawiedliwości i dobra, udziela też swojego błogosławieństwa wszystkim mężczyznom i ich rodzinom.

Niezwykła więź połączyła piekarskie sanktuarium ze Stolicą Apostolską, kiedy w 1978 roku papieżem został wybrany wieloletni pielgrzym piekarski, Kardynał Karol Wojtyła. W rok później, nawiedzając Częstochowę podczas pierwszej pielgrzymki do Ojczyzny, papież Polak podarował piekarskiej parafii stulę i świecę wotywną. 20 czerwca 1983 w Katowicach doszło do spotkania wiernych górnego Śląska z papieżem, który powiedział: „Czekałem na to spotkanie w Piekarach od roku 1978. Czekałem wytrwale i z ufnością. I wy również – czekaliście wytrwale i z ufnością”. Spotkanie przed wizerunkiem Matki Bożej Piekarskiej, nadało nowy rys kultowi Maryi w Piekarach, której papież nadał tytuł „Matka Sprawiedliwości i Miłości Społecznej”. Papież przekazał ponadto złoty różaniec jako wyraz swojej głębokiej więzi z Maryją i jej sanktuarium. Po wyborze na Stolicę Piotrową, Jan Paweł II rokrocznie przysyłał dla pielgrzymujących do Śląskiej Gospodyni w ostatnią niedzielę maja mężczyzn okolicznościowy telegram. Niezwykłym wyróżnieniem dla wszystkich piekarzan było również zdarzenie, jakie miało miejsce w roku 1994. Wówczas Rada Miasta Piekary Śląskie nadała Janowi Pawłowi II tytuł honorowego obywatela miasta. W czerwcu delegacja parafian wraz z proboszczem Władysławem Studentem udała się do Rzymu, by wręczyć papieżowi symboliczny klucz do bram miasta.

Papież Benedykt XVI podczas pielgrzymki do Polski w 2006 roku, nie mogąc przyjechać do Piekar, zdecydował przynajmniej pozdrowić pielgrzymów w sanktuarium i 26 maja okrążył dwukrotnie helikopterem teren nad kalwarią i bazyliką. Pozdrowiło go wtedy kilka tysięcy wiernych. W roku swojego wyboru na Stolicę Piotrową również papież Benedykt przesłał słowa pozdrowienia pielgrzymom w Piekarach, powiedział: „Miejcie wiele szacunku dla swych żon, matek, waszych dzieci. Miłość małżeńska,

pielęgnowana we wspólnej modlitwie, jest źródłem szczęścia całej rodziny”. 11 lutego 2017 roku, już jako papież emeryt, Benedykt XVI przekazał dla Madonny Piekarskiej perłowy różaniec, zapewniając o swojej modlitwie.

Rok 2009 w historii bazyliki związany był z 350. rocznicą kultu Maryjnego w Piekarach. Proboszcz bazyliki, wystąpił wtedy z prośbą o „szczególne zjednoczenie duchowe” z Bazyliką Matki Bożej Większej w Rzymie. Sanktuarium Piekarskie włączone zostało wówczas do wspólnoty powinowactwa duchowego z Bazyliką Liberianą. Z tym faktem związane są również dodatkowe odpusty, jakie od tego czasu mogą zyskiwać wierni odwiedzający piekarską świątynię.

Nie mniej ważny dla życia sanktuarium okazuje się być pontyfikat papieża Franciszka. Już 12 września 2014 roku, podczas dorocznej Uroczystości ku czci Matki Bożej Piekarskiej odczytano dekret Kongregacji Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów nadający Maryi, Matce Sprawiedliwości i Miłości Społecznej tytuł patronki miasta Piekary Śląskie. Patronem pierwszej parafii w Piekarach był i pozostał aż do dzisiaj św. Bartłomiej Apostoł. W związku z tym Stolica Apostolska w kwietniu 2015 roku przekazała sanktuarium relikwie pierwszego stopnia (fragment kości apostoła). Autentyczność relikwii została poświadczona odpowiednim dokumentem podpisana przez Mistrza

Papieskich Ceremonii Liturgicznych abp. Guido Mariniego. W treści czytamy: „Wszystkim to pismo oglądającym wiarygodnym czynimy, że My z prawdziwych Relikwii, które w Zakrystii Apostolskiej są przechowywane, pobraliśmy części z kości Świętego Bartłomieja Apostoła i te umieściliśmy w szkatule, kryształem zabezpieczone, nicią jedwabną koloru czerwonego i pieczęcią naszą poświadczoną”. Uroczyste wprowadzenie relikwii miało miejsce 30 sierpnia 2015 roku.

Dziewięćdziesiąt lat po pierwszej koronacji obrazu Madonny koronami papieskimi, 22 kwietnia 2015 roku na placu świętego Piotra Papież Franciszek pobłogosławił korony skradzione Maryi w 1984 roku. Ponadto przekazał delegacji z Piekar swój różaniec i pobłogosławił kamień węgielny pod budowę domu rekolekcyjno-pielgrzymkowego „Nazaret”. Pięknym gestem ze strony Biskupa Rzymu było pozdrowienie podczas modlitwy Anioł Pański pielgrzymów zgromadzonych w Piekarach 31 maja 2015r.

Rok 2015/2016 upłynął w Kościele Katolickim jako Nadzwyczajny Jubileusz Miłosierdzia. W związku z tym wydarzeniem, zgodnie z wielowiekową tradycją zostały otwarte Drzwi Święte czterech Bazylik Większych znajdujących się w Rzymie. Podczas ceremonii otwarcia Drzwi, wyjęto cegły stanowiące pamiątkę poprzedniego jubileuszu. Bazylika piekarska, jako jedna z niewielu, otrzymała jedną z cegieł, którymi zamurowane były Drzwi Święte w bazylice św. Piotra na Watykanie po zakończeniu Wielkiego Jubileuszu 2000 lat chrześcijaństwa, ogłoszonego przez Jana Pawła II.

Najnowszym wydarzeniem, łączącym Rzym i Piekary jest ustanowienie legata papieskiego na rozpoczęcie obchodów 700-lecia konsekracji pierwszego kościoła p.w. św. Bartłomieja Apostoła przewidziane na niedzielę 27 maja 2018 roku. Wysłannikiem papieża Franciszka został mianowany kard. Zenon Grocholewski, emerytowany prefekt Kongregacji ds. Wychowania Katolickiego. W piśmie polecającym legatowi przewodniczenie uroczystym celebracjom liturgicznym papież wypowiedział się bardzo osobiście o Sanktuarium Piekarskim. Jego wzruszające przesłanie zostanie uroczystie odczytane podczas zbliżającej się pielgrzymki mężczyzn.

Jak się okazuje, nie tylko ważne wydarzenia historyczne i liturgiczne, nie tylko wizyty wysłanników Watykanu, ale również słowa, gesty, dary materialne papieża świadczą o wyjątkowej więzi, jaka na przestrzeni lat połączyła Sanktuarium w Piekarach Śląskich ze Stolicą św. Piotra w Rzymie. Swoją wdzięczność za wielką życzliwość kolejnych biskupów Rzymu wobec Piekar parafianie wyrażają podczas codziennej modlitwy różańcowej odmawianej w intencji Papieża. W ten sposób buduje się żywa wspólnota członków Mistycznego Ciała Chrystusa, której celem jest umacnianie się w wędrówce ku świętości.

Wieczernik na pielgrzymim szlaku

Tegoroczna wiosna obdarowała nas niemalże letnią pogodą, co niewątpliwie sprzyja komfortowi podróżowania. Weekend, podczas którego przypadała Niedziela Dobrego Pasterza, a tym samym 55 Światowy Dzień Modlitw o Powołania do życia kapłańskiego, konsekrowanego oraz misyjnego, był wyjątkowo przyjemny. Wspaniale się złożyło, ponieważ członkowie wspólnoty Wieczernik, działającej przy naszym sanktuarium, z księdzem Rafałem na czele, zaplanowali na ten czas ekspresową (co nie oznacza, że pobeżną) pielgrzymkę śladem św. Ojca Maksymiliana Kolbe oraz błogosławionego Księdza Jerzego Popiełuszki. Prócz członków Wieczernika w wyjeździe uczestniczyło także kilka osób duchowo związanych z tą wspólnotą – w tym również ja.

20 kwietnia w godzinach popołudniowych, żegnając śpiewem i modlitwą Panienkę Piekarską, rozpoczęliśmy naszą podróż. Kierunek, który obraliśmy, to Niepokalanów - klasztor franciszkański, położony na terenie archidiecezji warszawskiej, którego założycielem był ojciec Maksymilian Kolbe. Jest to ogromny kompleks, zwany również „Grodem Maryi”, na który oprócz wielu budynków mieszkalnych, rekolekcyjnych, formacyjnych, gospodarczych i innych, w których siedziby swe mają na przykład miejscowa rozgłośnia radiowa, czy nawet straż pożarna, znajduje się kaplica św. Maksymiliana oraz Bazylika NMP Niepokalanej Wszechpośredniczki Łask. Drogę z Piekar do Niepokalanowa przebyliśmy bardzo pomyślnie - dotarliśmy na miejsce nawet nieco wcześniej niż zamierzaliśmy. Po przyjeździe niemalże od razu udaliśmy się na stołówkę, by posilić się przygotowaną dla nas kolacją. Następnie przeszliśmy do budynku św. Maksymiliana, gdzie rozlokowaliśmy się w pokojach oraz chwileczkę odpoczęliśmy po podróży. Wkrótce wyruszyliśmy do kaplicy mieszczącej się w Domu Rekolekcyjnym, aby tam wspólnie, a zarazem indywidualnie adorować Najświętszy Sakrament. Ksiądz Rafał przygotował na tę okazję skłaniające do refleksji, bardzo głębokie, lecz przystępne dla wszystkich rozważania, przeplatane zarówno śpiewem, jak i ciszą. Po zakończeniu adoracji spotkaliśmy się w budynku św. Maksymiliana na tzw. „pogodnym wieczorze”, gdzie raczyliśmy nasze podniebienia wspaniałym domowym ciastem przygotowanym przez członkinie Wieczernika oraz pyszną kawką lub herbatką - na co kto miał ochotę.

Sobotę spędziliśmy bardzo aktywnie. W pierwszej części dnia, oprócz posiłków i czasu wolnego, podczas którego mieliśmy okazję indywidualnie poznawać „Gród Maryi”, uczestniczyliśmy we Mszy Świętej w Bazylice NMP Niepokalanej Wszechpośredniczki Łask, gdzie zostaliśmy bardzo miło powitani jako pielgrzymi. Odmówiliśmy także modlitwę różańcową na łonie natury. Po południu,

korzystając ze wspaniałej pogody, wyruszyliśmy do oddalonej o niespełna 20 km od Niepokalanowa, urokliwej w o nazwie Żelazowa Wola. Celem naszej podróży było miejsce narodzenia Fryderyka Chopina, uważanego za jednego z najwybitniejszych polskich kompozytorów i pianistów epoki romantyzmu. Jego dom rodzinny usytuowany jest w otoczeniu malowniczego parku, po którym wspólnie spacerowaliśmy. Podczas tej wycieczki mieliśmy okazję odpocząć, odprężyć się oraz ukulturalnić. Przechadzając się urokliwymi parkowymi alejkami, w otoczeniu pięknej i kojącej przyrody, wśród szumu drzew i śpiewu ptaków, mieliśmy okazję wsłuchiwać się w dźwięki muzyki klasycznej skomponowanej przez Chopina. Zwieńczeniem naszego pobytu w Żelazowej Woli była wyprawa na lody i kawę do znajdującej się na terenie parku kawiarni. Wycieczka ta była dla nas doświadczeniem niezwykle relaksującym. Po powrocie do Niepokalanowa i spożyciu kolacji, udaliśmy się do kaplicy na adorację Najświętszego Sakramentu. Kontemplując Jego obecność z nami, pogrążając się w modlitwie i śpiewie ku Jego czci, wsłuchiwaaliśmy się w przygotowane przez księdza Rafała rozważania, których treści stanowiły dla nas cenną lekcję, pozwalającą nam lepiej zrozumieć m.in. co oznacza „bycie świętym”. Podsumowaniem sobotniego dnia spędzanego przez nas w Niepokalanowie był kolejny wieczór z serii tych „pogodnych”.

W Niedzielę Dobrego Pasterza, tuż po śniadaniu, opuściliśmy Niepokalanów. Jednakże nie był to koniec naszej pielgrzymki - na trasie były jeszcze dwa miejsca, które zamierzaliśmy odwiedzić. Pierwszym z nich była parafia św. Stanisława Kostki, czyli ostatnie miejsce posługi duszpasterskiej błogosławionego księdza Jerzego Popiełuszki. Na terenie tej parafii znajduje się muzeum jemu poświęcone oraz przede wszystkim jego grób. Każdy z nas miał okazję do indywidualnej modlitwy nad grobem

Po zwiedzeniu parafialnego muzeum udaliśmy się w dalszą podróż, jako cel obierając Świątynię Opatrzności Bożej. Uczestniczyliśmy we Mszy Świętej oraz zwiedziliśmy tzw. „Panteon Wielkich Polaków”, który mieści się w podziemiach tej świątyni. Stanowi on miejsce pochówku ludzi zasłużonych dla narodu polskiego. Umieszczone są tam także relikwie błogosławionego księdza Jerzego Popiełuszki, św. Jana Pawła II oraz św. Andrzeja Boboli. Po zakończeniu zwiedzania podziemi świątyni, w godzinach popołudniowych, wyruszyliśmy w drogę powrotną do domu. Droga ta także była bardzo przyjemna - modliliśmy, śpiewaliśmy, żartowaliśmy. Było jednak wszystkim trochę żal, że tak świetny i owocny, wspólnie spędzony przez nas czas dobiega końca. Nie ulega wątpliwości, że wyjazd ten należy zaliczyć do tych udanych. Mimo wielorakich różnic, mogących dzielić członków wspólnoty, jaką podczas wyjazdu utworzyliśmy, faktycznie stanowiliśmy jedność. Atmosfera była radosna i bardzo przyjazna, a pielgrzymka jako całość dostarczyła nam wielu wrażeń, skłoniła do refleksji i myślenia, że każdemu z uczestników przyniosła pozytywne owoce.

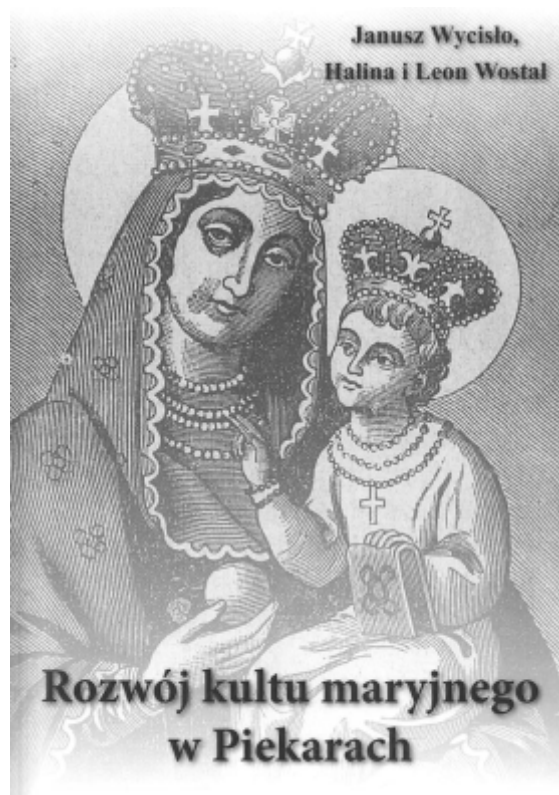
Co ważne, pielgrzymowanie nasze pozwoliło nam przybliżyć sobie sylwetki dwóch niezwykłych postaci - św. o. Maksymiliana Kolbe oraz bł. ks. Jerzego Popiełuszki: dwóch duchownych, żyjących w XX. wieku, zamordowanych nie tyle za wyznawaną przez siebie wiarę chrześcijańską, lecz za bardzo dosadne świadectwo tej wiary, jakie dali swymi szlachetnymi, a wręcz heroicznymi czynami. Były to czyny miłości, miłości względem bliźniego. Wyływały one z wiary w Pana Boga, ponieważ to Bóg jest miłością. Czy nie na tym właśnie polega świętość? My, jako chrześcijanie, potrzebujemy kapłanów - by nas duchowo prowadzili, pomagali nam, wspierali modlitwą i słowem, udzielali sakramentów... Osoby duchowne, poprzez swą posługę służą nie tylko Panu Bogu, ale również nam, wiernym. Nie ulega wątpliwości, że bycie „dobrym pasterzem” jest zadaniem niełatwym. Dlatego też powinniśmy pamiętać w modlitwie o naszych duszpasterzach, jak czynią intensywnie członkowie wspólnoty parafialnej „Wieczernik”.

Jola Kubik-Migoń

„Rozwój kultu maryjnego w Piekarach”

Historię piekarskiej bazyliki przypominają autorzy niedawno wydanej publikacji „Rozwój kultu maryjnego w Piekarach” - Janusz Wycisło, Halina i Leon Wostal. Ks. prof. Janusz Wycisło jest znanym badaczem historii piekarskiej parafii, a państwo Wostale to pasjonaci, kolekcjonerzy, piekarze. Promocja książki odbyła się 25 kwietnia w Miejskiej Bibliotece Publicznej im. Teodora Heneczka w Piekarach Śląskich.

Nowa pozycja obejmuje lata od 1303 roku, kiedy wybudowano drewniany kościółek aż do 1821 roku, kiedy świątynia została uszkodzona podczas burzy. Zawiera około 100 ilustracji przedstawiających piekarską świątynię w przeszłości, obrazy Matki Boskiej Piekarskiej, portrety i herby osób związanych z Piekarami, fragmenty kronik parafialnych. To pierwsza część zapowiadanej przez autorów serii wydawniczej. W „Rozwoju kultu maryjnego w Piekarach” znajdziemy między innymi informacje na temat biskupa Nankera, ks. Roczkowskiego, wizycie króla Jana III Sobieskiego. Autorzy piszą o cennych wotach i cudach. Podkreślają jak ważna jest znajomość historii kultu maryjnego, gdyż jest on ważnym „elementem naszej religijności”.

Rozmaitości parafialne

1 – 2 IV 2018

W Niedzielę Zmartwychwstania Pańskiego modlitwą Kościoła, rozpoczętą o godz. 15.00 pod przewodnictwem ks. Adama Zgodzaja, zakończono Triduum Paschalne. Podczas niesporów świątecznych trwano w nowennie do Miłosierdzia Bożego, rozpoczętej w Wielki Piątek i kontynuowanej przez kolejne dni Oktawy Wielkanocy. Elementem nabożeństwa stała się Koronka do Miłosierdzia Bożego i rozważania, przygotowane na jej dzień trzeci.

W Poniedziałek Wielkanocny odczytano list pasterski Episkopatu Polski na 100-lecie Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego: „W służbie Bogu i Ojczyźnie”. Biskupi przypomnieli słowa św. Jana Pawła II, wypowiedziane „tam” 9 czerwca 1987 roku: „Uniwersytecie, służ prawdzie! Jeśli służysz prawdzie, służysz wolności, wyzwalamu człowieka i narodu, służysz życiu!”. Przywołując historię jednej z najstarszych w Polsce szkół wyższych, w liście napisano m.in., że uczelnia ta, „głosząc prymat Boga, głosi zarazem godność osoby ludzkiej i autentycznej wolności”, a „cierpliwa i wierna praca uczelniana w duchu służby Bogu i Ojczyźnie, zawiera w sobie jeszcze jeden rys - wychowanie do świętości”.

7 IV 2018

Sobota Oktawy Wielkanocy wniosła w darze piękne wydarzenie - konwent. Kapłani dekanatu Piekary Śląskie spotkali się w par. św. Józefa. Podczas wspólnie celebrowanej Eucharystii, rozpoczętej o godz. 10.30, modlitwą objęto księży żyjących i zmarłych oraz intencję nowych powołań.

Dzień wcześniej, 6 kwietnia, w pierwszy piątek miesiąca, wieczorne czuwanie animowały dwie „cząstki” dekanatu Piekary Śląskie, tworząc ok. 400-osobową grupę: par. św. Wojciecha z Radzionkowa i par. Wniebowzięcia NMP z Rojcy. Kulminacyjnym punktem stała się Msza św., której celebrowanie rozpoczęło o godz. 21.00. Wraz z wikariuszami uczestnikom modlitwy towarzyszyli proboszczowie: ks. Damian Wojtyczka i ks. Eugeniusz Krawczyk. W czuwanie włączył się również ks. Piotr Płonka, emerytowany proboszcz par. Matki Bożej Częstochowskiej w Wodzisławiu Śląskim - Wilchwach. Kapłan, pochodzący z par. św. Michała Archaniola w Michałkowicach, wspomaga pracę duszpasterską w radzionkowskiej wspólnocie wiernych.

Oprócz archidiecezji gdańskiej (PTTK, 20 osób), w wielkanocną gościnę u Matki Bożej Piekarskiej wpisali się pielgrzymi, reprezentujący diecezje: sosnowiecką - Czeladź, 10 osób; legnicką - Stowarzyszenie Rodzin Katolickich, 35 osób; warszawsko-praską - Karczewo, 50 osób.

4 IV 2018

W pobyt u Matki Sprawiedliwości i Miłości Społecznej wpisała się Italia, reprezentowana przez Papieską Akademię Kościelną (Pontificia Academia Ecclesiastica) - instytut Kościoła katolickiego z siedzibą w Rzymie, będący miejscem formacji duchownych, przygotowujących się do przystąpienia do służby dyplomatycznej Stolicy Apostolskiej. Ok. godz. 13.30 w bazylice piekarskiej rozpoczęła się Eucharystia, którą celebrowali: ks. Krzysztof Seroka, pochodzący z diecezji etckiej, po raz pierwszy goszczący w Piekarach Śląskich - przewodniczył Mszy św.; ks. Micael Carlos, pochodzący z Brazylii, posiadający polskie korzenie; ks. Jacek Pinocy, pochodzący z archidiecezji katowickiej, z par. św. Antoniego z Padwy w Orzeszu-Zgoniu, „w przeszłości” posługujący w Szwajcarii.

8 IV 2018

W przeżywanie Niedzieli Miłosierdzia Bożego wpisane zostało hasło: „Miłosierdzie źródłem wolności”. Podczas każdej Mszy św. homilię głosił ks. dr Wojciech Kućko - dyrektor Wydziału ds. Rodzin Kurii Diecezjalnej Płockiej, który w par. Imienia NMP i św. Bartłomieja gościł od piątku, 6 kwietnia.

Biskupi Kościoła w Polsce, z okazji święta patronalnego Caritas, w liście pasterskim przypomnieli: „Przez wasze wrażliwe serca i pomocne dłonie Duch Święty pociesza strapiionych, niesie konkretną pomoc w trudnościach oraz wielu naszym siostram i braciom przywraca utraconą godność”. Ofiary zebrane podczas każdej Mszy św. przeznaczone na wsparcie działań charytatywnych Caritas. Wraz z modlitwą, przebiegowi dnia towarzyszyła zbiórka do puszek, prowadzona w ramach akcji, trwającej do 5 czerwca: „Śląskie - dzieciom z Aleppo”. Abp Wiktor Skworc, podkreślając rolę konkretnych działań, które podejmuje Caritas, powiedział: „Dziś szczególnie czynimy te symboliczne gesty w kierunku Dzieci z Aleppo. Chcemy wspólnie pomóc osieroconym dzieciom, budując tam terapeutyczny ośrodek”. W ramach ogłoszeń przypomniano o skarbonie, ustawionej w Kaplicy Pojednania, przed ołtarzem św. Józefa w bocznej nawie.

Tym dniem rozpoczęto 74. Tydzień Miłosierdzia, przebiegający pod hasłem: „Mocni w Duchu Świętym”.

9 IV 2018

W świętowanie wielkanocnej radości wpisała się uroczystość Zwiastowania Pańskiego, obchodzona co roku 25 marca. Modlitewnym wstawiennictwem obejmowane są dzieci, zagrożone śmiercią przed narodzeniem. Stawiać dzieło naszego zbawienia jest zarazem Dniem Świętości Życia, któremu towarzyszy Dzieło Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego Zagrożonego Zagładą. Podczas Mszy św., sprawowanych tego dnia w bazylice piekarskiej, zachęcano do podjęcia zobowiązania adopcyjnego.

Papież Franciszek ogłosił adhortację apostolską o powołaniu do świętości w świecie współczesnym: „Gaudete et exsultate” - „Cieszcie się i radujcie” (Mt 5, 12).

10 IV 2018

Do grona pielgrzymów dołączyła 10-osobowa grupa z diecezji ostrawsko-opawskiej w Czechach. Ponownie, 5-osobowa część z tej diecezji, „zawitała” 28 kwietnia, reprezentując Czeski Cieszyn.

W 8. rocznicę katastrofy smoleńskiej, podczas każdej Eucharystii upamiętniono ofiary tragedii. W modlitwie pamiętano również o mieszkańcach Piekarskich Śródownisk, którzy w kwietniu 1940 roku zginęli w obozach jenieckich Kozielecka, Ostaszkowa i Starobielska. Po Mszy św. wieczornej na Rajskim Placu rozpoczęła się Droga Światła. Paschalne nabożeństwo współtworzyła jedna z grup parafialnych: Mężczyźni św. Józefa.

Dwa dni później, 12 kwietnia, w auli sanktuarijnej, wraz z osobami, tworzącymi Piekarskie Bractwo Kalwaryjskie, zgromadzili się aktorzy, biorący udział w Chwalebnym Misterium Męki Pańskiej. W Księdze Celebransów „śląd” pozostawił ks. Krystian Hajduk. Kapłan, pochodzący z par. św. Michała Archaniola w Bytomiu-Suchej Górze, pełni posługę proboszcza w diecezji kamieniecko-podolskiej (Zinków).

14 IV 2018

Miejski Ośrodek Sportu i Rekreacji zorganizował Halowy Turniej Piłki Nożnej Piekarskich Śródownisk Branżowych, dedykowany św. Janowi Pawłowi II. W zawodach wystartowało sześć drużyn, które podzielone zostały na dwie grupy 3-zespołowe: 1) Cech Rzemiosł oraz Małej i Średniej Przedsiębiorczości; 2) Komenda Miejska Policji; 3) Nauczyciele; 4) Państwowa Straż Pożarna; 5) Urząd Miasta Piekary Śląskie; 6) Wodne Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe. Najlepsi okazali się reprezentanci drużyny sportowej WOPR - startując w turnieju po raz pierwszy wygrali walkę o puchar. W finale pokonali drużynę Nauczycieli. Trzecie miejsce uzyskał Cech Rzemiosł oraz Małej i Średniej Przedsiębiorczości.

Przed wizerunkiem Matki Bożej Piekarskiej pokłoniła się 60-osobowa grupa z archidiecezji częstochowskiej (par. św. Erazma w Sulmierzycach) oraz 50-osobowa grupa z diecezji kieleckiej (par. Świętych Apostołów Piotra i Pawła w Piotrkowicach).

18 IV 2018

Do grona pielgrzymów dołączyły dwie grupy, 40-osobowe, reprezentujące placówki edukacyjne, tj. Katolicką Szkołę Podstawową Specjalną Stowarzyszenia Przyjaciół Szkół Katolickich im. św. Antoniego z Padwy w Częstochowie oraz Collegium Catholicum Bydgoskie - Zespół Szkół Katolickich Pomnik Jana Pawła II w Bydgoszczy.

Następnego dnia, 19 kwietnia, oprócz 50-osobowej grupy z archidiecezji katowickiej (Gorzycy, par. św. Anioła Stróża), stawiła się 150-osobowa grupa z diecezji tarnowskiej.

15 IV 2018

3. niedziela wielkanocna, przeżywana jako Drugi Narodowy Dzień Czytania Pisma Świętego, zainaugurowała 10. Ogólnopolski Tydzień Biblijny, w którego temat wpisały się słowa: „Jesteśmy napełnieni Duchem Świętym”. Przedmiotem refleksji w tym roku uczyniono List do Rzymian.

Modlitwą i pamięcią serca otoczono ks. prał. Władysława Nieszporka, obchodzącego w tym dniu 42. rocznicę święceń kapłańskich. Szczególny czas wyznaczyła godzina 10.30, inaugurując Eucharystię.

Dzień później, 16 kwietnia, 37. rocznicę święceń kapłańskich obchodził ks. Wiktor Zajusz, posłany do par. Imienia NMP i św. Bartłomieja dekretem metropolity katowickiego. 91. rocznicę urodzin obchodził papież senior Benedykt XVI. Dwa dni później, 17 kwietnia, 60. rocznicę urodzin świętowała siostra Rafała, objęta modlitwą podczas Mszy św. porannej.

21 IV 2018

W gościnę, oprócz archidiecezji katowickiej, reprezentowanej przez Szkołę Podstawową Nr 5 w Zespole Szkół Sportowych Nr 1 im. Janusza Kusocińskiego w Chorzowie (15 osób), wpisały się „części” trzech diecezji: gliwickiej - par. Podwyższenia Krzyża Świętego w Gliwicach (15 osób); radomskiej - par. św. Filipa Neri i św. Jana Chrzciciela w Studziennej (50 osób); bielsko-żywieckiej - par. Matki Bożej Pocieszenia w Rybarzowicach (100 osób). Poprzedniego dnia, 20 kwietnia, przybyła 45-osobowa grupa z diecezji łowickiej, reprezentując Polski Związek Emerytów, Rencistów i Inwalidów - Oddział w Głównie.

O godz. 16.30 na świętowaniu 50. rocznicy zdania matury zebraли się absolwenci Liceum Ogólnokształcącego im. Króla Jana III Sobieskiego w Piekarach Śl. rocznika 1968, stawiając się w ok. 70-osobowej grupie.

22 IV 2018

Śluchać, rozeznawać, żyć powołaniem Pana - to tytuł orędzia papieża Franciszka na 55. Światowy Dzień Modlitw o Powołania, przeżywany „dzisiaj”, w 4. niedzielę wielkanocną, zwaną Niedzielą Dobrego Pasterza. Ojciec Święty we wstępie podkreślił: „Nie jesteśmy zanurzeni w przypadkowości, ani pociągnięci serią chaotycznych wydarzeń, ale przeciwnie, nasze życie i nasza obecność w świecie jest owocem Bożego powołania!”.

Podczas każdej Mszy św. homilię głosił ks. Wiktor Zajusz. Kapłan, dzieląc się osobistym doświadczeniem i historią życiowej drogi, odtworzył wydarzenia, w fundament których wpisali się franciszkanie konwentualni: o. Zbigniew Strzałkowski i o. Michał Tomaszek. Męczennicy z Peru, beatyfikowani 5 grudnia 2015 roku w Chimbote, pracę misyjną - oprócz Limy - związali z Pariacoto, gdzie zginęli z rąk terrorystów Świetlistego Szlaku. W końcowej części kaznodzieja zacytował słowa, umieszczone na ich nagrobkach: „Mocni w wierze, płonący miłością, postacią pokoju, aż do męczeństwa”.

Do grona pielgrzymów dołączyła 50-osobowa grupa z diecezji radomskiej, z par. św. Bartłomieja w Brzozie.

28 IV 2018

Sanktuarium Matki Sprawiedliwości i Miłości Społecznej stało się miejscem archidiecezjalnej pielgrzymki Legionu Maryi. Uczestniczyło w niej ok. 600 członków aktywnych i pomocniczych - adiutorów i aukuylatorów, zrzeszonych w Komicjum Matki Bożej Piekarskiej, obejmującym - oprócz archidiecezji katowickiej - diecezję opolską i diecezję sosnowiecką, reprezentowaną przez przybywającą co roku ok. 45-osobową grupę z Kurii Matki Bożej Anielskiej w Sosnowcu. Duchowość tej formy apostołatu określana jest najkrócej jako: modlitwa i działanie. Kulminacyjny punkt stanowiła Msza św., której celebrowanie rozpoczęło o godz. 10.00, poprzedzając ją modlitwą różańcową. Podczas Eucharystii homilię wygłosił ks. Stefan Wyleżalek, proboszcz par. św. Katarzyny w Jastrzębiu-Zdroju - Górnym. Kaznodzieja, w jednym z jej wątków, przywołał patrona dnia - św. Ludwika Marię Grignon de Montfort - autora dzieła: „Traktat o prawdziwym nabożeństwie do Najświętszej Maryi Panny”. Obecna uczynił słynną dewizę, zaczerpniętą z tekstu-świadczenia: „Wszystko dla Jezusa przez Maryję”. Spotkanie animował, czuwając nad jego przebiegiem, ks. Krzysztof Winkler, opiekun duchowy Legionu Maryi w archidiecezji katowickiej. W element pielgrzymowania wpisało się nabożeństwo pasyjne, prowadzone po Mszy św. na drózkach kalwaryjskich.

Poza legionistami, do Gospodyni Śląska przybyły dwie grupy, 25-osobowe, obejmujące następujące parafie: Miłosierdzia Bożego w Ożarowie Mazowieckim (archidiecezja warszawska) oraz Imienia NMP w Cieszyń (diecezja bielsko-żywiecka).

Wieczorem ok. 250 osób wyruszyło do Częstochowy, uczestnicząc w 15. Nocnej Pielgrzymce. Rozpoczęto ją o godz. 19.30 Eucharystią, celebrowaną w bazylice piekarskiej. Obecność zaznaczył m.in. ks. Marcin Wierzbicki, wikariusz par. św. Barbary w Katowicach Giszowcu, członek zarządu Katolickiej Fundacji Młodzi dla Młodych oraz ks. Waldemar Maciejewski, moderator Ruchu Światło-Życie w archidiecezji katowickiej. W tym roku uczestnicy ofiarowali swój trud i cierpienie w intencji prześladowanych chrześcijan w Chinach. Pątnicy na Jasną Górę, po przejściu 60 km w 12 godzin i 38 minut, dotarli w niedzielne południe.

25 IV 2018

W święto św. Marka Ewangelisty 34. rocznicę urodzin obchodził ks. Rafał Mucha. Wikariusza otoczono szczególną modlitwą podczas Mszy św. wieczornej, dziękując Bożej Opatrzności za dar życia i powołania kapłańskiego.

27 IV 2018

Ks. prał. Władysław Nieszporek, wraz z ok. 25-osobową grupą, rozpoczął 8-dniowe pielgrzymowanie, którego kulminacyjny punkt wyznaczyło podnóże Pirenejów - sanktuarium Matki Bożej w Lourdes. Oprócz południowo-zachodniej Francji w program włączono Katalonię - region w północno-wschodniej Hiszpanii, nawiedzając m.in. Barcelonę, Montserrat, Manresę.

U Matki Bożej Piekarskiej, oprócz 25-osobowej grupy z diecezji gliwickiej, reprezentującej klasę V Szkoły Podstawowej im. Kai Mireckiej w Nakle Śląskim, w pobyt wpisały się: Grudziądzkie Centrum Caritas im. Błogosławionej Juty - jednostka organizacyjna Caritas Diecezji Toruńskiej (45 osób) i Caritas Archidiecezji Katowickiej - Ośrodek św. Hiacynta i Franciszek w Wodzisławiu Śląskim (95 osób - podopieczni i opiekunowie osób z niepełnosprawnością).

26 IV 2018

W celebrowanie Mszy św., której sprawowanie rozpoczęto o godz. 18.00, włączył się ks. Paweł Leszko SCJ, „bazujący” w Krakowie, pełniący funkcję jednego z koordynatorów w Duszpasterstwie Przedsiębiorców i Pracodawców - Talent”. Eucharystia wieczorna zainaugurowała otwarte spotkanie, gromadzące osoby z różnych branż, które łączy pragnienie poszanowania wartości w biznesie oraz troska o głębokie życie duchowe. W tym roku ich fundament oparty jest o program rozwoju osobistego: Dekalog (dla) przedsiębiorcy. Temat miesiąca sformułowano w sposób następujący: WARUNKI. Jeden stoi, drugi leży, czyli o warunkach i świadczeniach. Podjęta problematyka, ukazując wagę tworzenia środowiska sprzyjającego osobie ludzkiej, stanowiła odpowiedź na pytanie: Dlaczego chrześcijański przedsiębiorca ma dbać o odpowiednie warunki pracy? Za podstawę do medytacji posłużył tekst biblijny: Pwt 5,12-15.

U Gospodyni Śląska stawiała się 15-osobowa grupa z diecezji bielsko-żywieckiej, reprezentująca Polski Związek Emerytów, Rencistów i Inwalidów - Oddział Rejonowy w Czechowicach Dziedzicach, należący do Oddziału Okręgowego w Bielsku-Białej.

30 IV 2018

W pobyt u Matki Bożej Piekarskiej wpisała się diecezja opolska, przybywając w 50-osobowej grupie dziecięco-młodzieżowej z par. św. Jana Ewangelisty w Paczkowie.

Zdążając do Rzymu na spotkanie z papieżem, gdzie 5 maja na Tor Vergata odbyło się dziękczynienie za półwiecze Drogi Neokatechumenalnej, „tu” zatrzymała się 50-osobowa grupa z diecezji warszawsko-praskiej (Otwock) oraz 150-osobowa grupa z archidiecezji warszawskiej.

Statystyka parafialna

POGRZEBY

- Szumilas Henryk l.76
- Tutko Stanisław l. 57
- Kocyba Karol l.85
- Kołodziejczyk Ewald l. 77
- Swędrek Adelajda l.79
- Kwiaśniok Jan l.77
- Schaefer Piotr l. 79
- Labisz Eugeniusz l. 67
- Wachowski Jerzy l. 73
- Mitrenga Ryszard l. 80
- Deptała Marta l.82

CHRZTY

- Smyczek Filip
- Sosna Leon
- Buschmann Laura
- Tabaka Zuzanna
- Szczepaniak Aleksander
- Łysik Franciszek
- Niechaj Monika
- Duda Marta
- Skrzydło Jagna
- Gabaud Gabriel
- Skutnik Julia
- Henisz Bartłomiej

ZŁOTE GODY

- Anna i Stanisław Siwiec
- Joanna i Józef Olejek

ŚLUBY

- Macioszek Łukasz - Wójtowicz Magdalena
- Piotrowski Amadeusz - Bensz Roksana
- wietlik Maciej - Makarska Iwona

ROCZKI

- Konik Filip
- Paczek Natalia
- Włóczyk Antoni
- Swoboda Lena
- Zmarzły Tymoteusz
- Baron Michalina
- Skowronek Karolina
- Janoszka Hubert

Dzieci do I Komunii Świętej

Dawid Piotr, Jaś Marek, Kozaczyk Szymon, Roczniak Dominik, Romanowski Bartosz, Stachowicz Tomasz, Wierzyk Michał, Zdebel Bartosz, Barsta Maja, Duda Milena, Fijałkowska Nina, Filipowska Natasza, Holewa Emilia, Kapica Emilia, Nikolasz Wiktoria, Piotrowska Patrycja, Pyras Natalia, Solarska Amelia, Szernich Paulina, Bula Wiktor, Flak Tomasz, Kiczmachowski Szymon, Markiefka Maciej, Miszuda Konrad, Naróg Jan, Paczuła Natan, Pogoda Maksymilian, Szydłowski Kacper, Wieczorek Marek, Cabaj Paulina, Czwordon Katarzyna, Flak Weronika, Habura Emilia, Kasperczak Emilia, Krzesińska Amelia, Musiał Lena, Nurek Zuzanna, Pierzchała Zofia, Porada Alicja, Wojtacha Ksenia, Augustyński Mikołaj, Dembiński Wojciech, Gorol Nikodem, Huchla-Kołos Jan, Jaksik Jakub, Murawski Szymon, Siudyła Franciszek, Spinczyk Miłosz, Sulej Igor, Zoremba Wiktor, Franielczyk Natalia, Gluch Zuzanna, Lar Łucja, Michella Aleksandra, Moksik Nadia, Pawełczyk Marlena, Piecuch Anna, Różanka Natalia, Szynkowska Maja, Wraży Lena, Zborowska Alicja, Kostur Natalia, Biadacz Maja, Biadacz Jakub, Stoma Weronika, Kłys Vanessa, Błażelonis Teodor, Tarkowski Marcin, Froin Grzegorz, Dulęba Dawid, Klaszyk Dawid

Dzieci do wczesnej Komunii Świętej

Budnicki Filip, Dragon Wojciech, Fabiańczyk Hanna, Finkbeiner Tomasz, Fuchs Magdalena, Jabłońska Hanna, Jabłońska Helena, Korzekwa Antonina, Korzekwa Stella, Nowak Jakub, Ptok Hanna, Pyka Karolina, Pyka Natalia, Stachula Małgorzata, Szaleniec Martyna, Ziębacz Szymon

Pielgrzymka mężczyzn i młodzieńców do Matki Bożej Piekarskiej

- 8.00** Godzinki o Niepokalanym Poczęciu NMP.
- 8.30** Modlitwa różańcowa.
- 9.30** Procesja z obrazem Matki Bożej Piekarskiej na kalwarię.
Powitanie pielgrzymów przez abp. Wiktora Skworca, metropolitę katowickiego.
- 10.45** Msza św. pod przewodnictwem kard. Zenona Grocholewskiego z Watykanu,
legata papieskiego.
- 13.45** Godzina młodzieżowa z grupą Włóczykoła.
- 15.00** Nabożeństwo majowe pod przewodnictwem bp. Andrzeja Iwaneckiego z Gliwic.
- 16.00** Procesja do bazyliki piekarskiej.

27 maja 2018